
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 3

Rozeslána dne 6. února 1995

Cena Kč 12,50

O B S A H:

8. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 30. listopadu 1994 ve věci návrhu na zrušení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., a bodu 198 zákona č. 292/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
9. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 17. ledna 1995 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Vrábče o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu přijaté dne 22. dubna 1994
10. Nařízení vlády, kterým se vyhláší závazná část územního plánu velkého územního celku Ralsko
11. Nařízení vlády, kterým se vyhláší závazná část územního plánu velkého územního celku Mladá
12. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí o zajištění bezpečnosti práce a provozu u skladovacích zařízení sypkých hmot
13. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti, jíž se stanoví funkce, které ve správní službě Vězeňské služby České republiky mohou zastávat výlučně zaměstnanci v pracovním poměru, a funkce, ve kterých mohou být výjimečně zařazeni i nadále příslušníci ve služebním poměru
14. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam a množství látek a výrobků používaných ve zdravotnictví při akutním ohrožení života, na které se nevztahují ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 211/1993 Sb., a doba ukončení jejich dovozu
15. Vyhláška Českého báňského úřadu o oprávnění k hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, jakož i k projektování objektů a zařízení, které jsou součástí těchto činností

Redakční sdělení o opravě chyby v nálezu Ústavního soudu České republiky č. 231/1994 Sb.

8

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 30. listopadu 1994 ve věci navrhovatele – skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a účastníka řízení – Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky o návrhu na zrušení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., jakož i bodu 198 zákona č. 292/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

takto:

Zrušují se ustanovení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., a ustanovení bodu 198 zákona č. 292/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), a to dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Současně pozbývají platnosti ustanovení § 11 písm. a), § 13 a 14 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. dubna 1994 č. 110/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, a to dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění

I.

Dne 23. února 1994 podala skupina 44 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky návrh na zrušení ustanovení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., která upravují podmínky, jakož i řízení o přecházení odsouzených z jednoho typu věznice do druhého. Skupina poslanců tvrdí, že se novela zákona o výkonu trestu odnětí svobody č. 294/1993 Sb. tím, že svěřila toto řízení řediteli věznice a přezkum jeho správného rozhodnutí okresním soudům, dostala do rozporu s Ústavou České republiky, jakož i s Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Navrhovatel vytýká nové právní úpravě, že přenáší výkon státní moci, příslušející jen soudům, na orgány výkonné moci a umožňuje jim tak rozhodovat o omezování nedotknutelnosti osoby odsouzených.

Dále namítá, že novela připouští, aby se rozhodnutími správních orgánů, na která se však v těchto případech nevztahuje správní řád, rušila právní moc a vykonatelnost rozsudků o zařazení odsouzených do jednotlivých typů věznic. Konečně zdůrazňuje, že se takto ruší odsouzeným práva, která jinak mají ve správním řízení, jakož i právo na to, aby pouze jejich zákonný soudce v prvním a druhém stupni rozhodoval o způsobu výkonu trestu odnětí svobody uloženého jim soudem.

V průběhu řízení před Ústavním soudem rozšířil zástupce navrhovatelů ve smyslu ustanovení § 63 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, a § 95 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších novel, původní návrh, a sice tak, aby spolu s uvedenými ustanoveními novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody bylo také zrušeno ustanovení zákona č. 292/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní řád, v části, kterou byl zrušen dřívější § 324 tr. ř. Podle tohoto ustanovení rozhodoval o změně způsobu výkonu trestu, tedy i o přecházení, okresní soud. Jako alternativu navrhl, aby Ústavní soud odložil na přiměřenou dobu vykonatelnost svého nálezu o zrušení § 9 a 9a novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody a poskytl tak zákonodárnému sboru čas na příslušnou novelizaci trestního řádu.

Rozšíření návrhu o požadované zrušení bodu 198 zákona č. 292/1993 Sb. je věcně spojeno s návrhem na zrušení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., ve znění zákona č. 294/1993 Sb., do té míry, že dodatečný souhlas 44 poslanců s tímto rozšířením lze důvodně předpokládat. Proto Ústavní soud v daném případě tyto podpisy znovu nepožadoval (§ 64 odst. 6 zákona č. 182/1993 Sb.). Pokud by takováto přímá věcná vazba nebyla dána, bylo by naopak nutné postupovat ve smyslu naposledy citovaného zákonného ustanovení.

Podle tvrzení navrhovatelů se novelizovaná právní úprava výkonu trestu odnětí svobody i trestního řízení dostává do rozporu s ustanoveními čl. 39 a 40 Listiny, podle nichž jedině soud rozhoduje o trestu a jiných újmách na právech, které lze uložit za spáchání trestného činu. Rozpor je dále spatřován s ustanoveními čl. 38 odst. 1 Listiny, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Napadená ustanovení novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody, jakož i zrušovací ustanovení novely trestního řádu, jsou konečně v rozporu

s ustanoveními čl. 2, 4 a 90 Ústavy, která nepřipouštějí, aby orgány výkonné moci vykonávaly působnost náležející soudní moci.

II.

Návrh na zrušení ustanovení zákona podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy podala skupina 44 poslanců Parlamentu [§ 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb.], kteří ze svých řad pověřili zastupováním v řízení před Ústavním soudem JUDr. Jaroslava Ortmana. Po zjištění, že neexistují důvody ani pro odmítnutí návrhu (§ 43 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb.), ani pro zastavení řízení (§ 67 zákona č. 182/1993 Sb.), byl návrh v souladu s ustanovením § 69 zákona č. 182/1993 Sb. zaslán Parlamentu České republiky s výzvou k vyjádření.

III.

Parlament České republiky, jako účastník řízení, ve svém vyjádření, které podepsal místopředseda Poslanecké sněmovny Ing. Jan Kasal, uvedl, že smyslem přijaté právní úpravy, podle důvodové zprávy, bylo to, že právní úprava, podle níž o zařazení odsouzeného do určitého typu ústavu pro prakticky celý výkon trestu rozhodoval soud rozsudkem, se neosvědčila jako adekvátní a pružná. Soud v této fázi nemohl s určitou mírou pravděpodobnosti odhadnout, jak se odsouzený v podmínkách výkonu trestu bude chovat a jak bude přijímat nebo naopak odmítat resocializační programy. Proto byla navržena úprava, která zajistí potřebnou propustnost mezi jednotlivými typy věznic, a zároveň umožní, aby odsouzený, jehož postavení ve výkonu trestu bylo rozhodnutím ředitele věznice zhoršeno, se domáhal soudní ochrany. Odsouzený ve výkonu trestu tedy nebyl zbaven soudní ochrany a má vždy možnost, pokud s rozhodnutím nesouhlasí, požádat nezávislý soud o soudní přezkoumání rozhodnutí ředitele věznice. V závěru vyjádření k návrhu Parlament České republiky napsal, že je na Ústavním soudu, aby v rámci dělby moci mezi mocemi zákonodárnou, výkonnou a soudní posoudil, zda napadená ustanovení novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody jsou v souladu s naším právním řádem, a vydal příslušné rozhodnutí.

V návaznosti na rozšíření návrhu, přednesené v průběhu řízení před Ústavním soudem zástupcem navrhovatelů, jemuž byl přítomen zástupce účastníka – místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, sdělil zástupce účastníka, že nemá žádné návrhy na doplnění dokazování a že setrvává na svém stanovisku.

IV.

Podle ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. Ústavní soud v první řadě zjišťoval, zda právní normy, jejichž protiústavnost navrhovatel namítá, byly přijaty a vydány v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Ze zprávy Parlamentu České republiky, odvolávající se na stenografický záznam o schůzi Poslanecké sněmovny, sněmovního tisku č. 536 a Sbírky zákonů bylo zjištěno, že novelizací zákona o výkonu trestu odnětí svobody navrhla vláda České republiky, která tak využila svého práva na zákonodárnou iniciativu podle čl. 41 odst. 2 Ústavy. Zákon byl přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky podle čl. 15 odst. 1 a čl. 106 odst. 2 věta třetí Ústavy. Kvora předepsaná ustanoveními čl. 39 odst. 1 a 2 Ústavy byla dodržena, ježto schůze Poslanecké sněmovny dne 10. listopadu 1993 se zúčastnilo 158 poslanců, z nichž pro přijetí zákona hlasovalo 117 poslanců, proti se vyslovilo 11 poslanců a 30 poslanců se hlasování zdrželo. Ústavně předepsaný způsob přijetí zákona byl tedy splněn, stejně jako jeho vydání, neboť byl podepsán předsedou Poslanecké sněmovny, prezidentem republiky a předsedou vlády (čl. 51 Ústavy) a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů (čl. 52 Ústavy, § 2 zákona České národní rady č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky) v částce 74, ročník 1993, rozeslané dne 10. prosince 1993. Tímto dnem nabyl zákon č. 294/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákonů č. 173/1968 Sb., č. 100/1970 Sb., č. 47/1973 Sb. a č. 179/1990 Sb., platnosti a účinným se stal podle svého čl. IV dnem 1. ledna 1994.

Ze stenografického záznamu o schůzi Poslanecké sněmovny, sněmovního tisku č. 535, 536 a Sbírky zákonů bylo dále zjištěno, že novelizací zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), č. 292/1993 Sb. navrhla vláda České republiky, využívající tak svého práva zákonodárné iniciativy ve smyslu čl. 41 odst. 2 Ústavy. Zákon byl přijat Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky podle čl. 15 odst. 1 a čl. 106 odst. 2 věta třetí Ústavy. Kvora požadovaná ustanoveními čl. 39 odst. 1 a 2 Ústavy byla dodržena, neboť schůze Poslanecké sněmovny dne 10. listopadu 1993 se zúčastnilo 155 poslanců, z nichž pro přijetí zákona hlasovali 104 poslanci, proti se vyslovilo 10 poslanců a 41 poslanců se hlasování zdrželo. Ústavou předepsaný způsob přijetí i tohoto zákona byl proto splněn, rovněž tak i jeho vydání, neboť byl podepsán předsedou Poslanecké sněmovny, prezidentem republiky, jakož i předsedou vlády (čl. 51 Ústavy) a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů (čl. 52 Ústavy, § 2 zákona České národní rady č. 545/1992 Sb.) v částce 74, ročník 1993, rozeslané dne 10. prosince

1993. Tímto dnem nabyl zákon č. 292/1993 Sb., který se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákonů č. 57/1965 Sb., č. 58/1969 Sb., č. 149/1969 Sb., č. 48/1973 Sb., č. 29/1978 Sb., č. 43/1980 Sb., č. 159/1989 Sb., č. 178/1990 Sb., č. 303/1990 Sb., č. 558/1991 Sb., č. 25/1993 Sb. a č. 115/1993 Sb., platnosti. Účinným se stal v smyslu svého čl. VI dnem 1. ledna 1994.

V.

a) Poté Ústavní soud přezkoumal, jak mu to ukládá ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., obsah napadených ustanovení novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody, jakož i novelizovaného trestního řádu, a to z hlediska jejich souladu s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy.

Napadená ustanovení § 9 a 9a novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody jsou v rozporu především s čl. 39 Listiny. Jde o to, že újmy na právech, které postihují odsouzeného v důsledku přearazování do přísnějšího typu věznice, mají sice oporu v zákoně o výkonu trestu odnětí svobody a v prováděcím předpise k němu (vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 110/1994 Sb., již se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody), ovšem v důsledku novely č. 294/1993 Sb., která je rozporná s Listinou a Ústavou v dalších směrech, tyto újmy postihují odsouzeného rovněž neústavním způsobem.

Rozpor napadených ustanovení novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody třeba konstatovat i ve vztahu k čl. 40 Listiny. Rozhodování o přearazování odsouzeného z jednoho typu věznice do druhého, bez ohledu na přísnost jejich režimu, je rozhodováním o trestu za trestný čin, což Listina svěřuje výlučně do pravomoci soudu, v žádném případě správnímu orgánu.

Pro posouzení souladu či nesouladu § 9 a 9a novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody s čl. 40 odst. 1 Listiny je důležitým pojmem pojem „rozhodování soudu o trestu“. S odvoláním na ustanovení § 122 odst. 1 tr. ř. odsuzující rozsudek musí obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest vyměřen. Byl-li uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat výrok o způsobu výkonu tohoto trestu (§ 39a, 81 tr. zák.). Z uvedeného plyne, že rozhodováním o trestu je jednak rozhodnutí o druhu a výměře trestu, jednak rozhodnutí o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, což ve smyslu § 39a odst. 2 tr. zák. znamená rozhodnutí soudu o zařazení pachatele do určitého typu věznice. Bude-li se toto rozhodnutí, o němž se zmiňuje § 122 odst. 1 tr. ř. v závorce (§ 39a, 81 tr. zák.), považovat za původní rozhodnutí o trestu, potom rozhodnutí o přearazování z jednoho typu věznice do druhého je možné považovat za rozhodnutí odvozené, i když se o něm citovaný § 122 odst. 1 tr. ř. výslovně nezmiňuje.

Z faktu, že rozhodnutí o přearazování odsouzeného je rozhodnutím odvozeným, nelze bez dalšího dovodit možnost, aby bylo svěřeno jinému orgánu než soudnímu. Tento jeho odvozený charakter z něj nečiní rozhodnutí zcela jiné povahy, než je původní rozhodnutí o zařazení odsouzeného do typu věznice. Ústavní soud je toho názoru, že je tomu právě naopak. Jak rozhodnutí původní, tak odvozené, ve výše uvedeném smyslu, jsou rozhodnutími o trestu. Argumentem podporujícím tento závěr by mohl být i obsah novelou zrušeného a výrokem dnešního nálezu rehabilitovaného ustanovení § 324 tr. ř., podle jehož odstavce 1 o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody, čímž se rozumělo zejména přearazování odsouzeného z jedné nápravně výchovné skupiny do druhé, rozhodoval okresní soud.

Věc lze nahlížet i následujícím způsobem, jenž vede ke stejným závěrům.

Ve svém pojmovém a obsahovém smyslu má kategorie trestu nejen svou kvantitativní, časovou dimenzi, ale také svou dimenzi kvalitativní, vypovídající o tom, v jakém rozsahu a jakým způsobem je zasažena lidská svoboda a důstojnost. Spojitost naznačených dimenzí je vyjádřena i zákonným požadavkem, že pokud je uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat i výrok o způsobu výkonu tohoto trestu (§ 122 odst. 1 tr. ř.). Také tento výrok je tedy ve své podstatě výrokem o trestu, přiřazujícím k jeho kvantitativní dimenzi i dimenzi kvalitativní. Tato interpretace má oporu i v chápání lidských práv a svobod, neboť zde nejde jen o délku trestu, ale i o jeho vztah k mezím těchto práv a svobod a intenzitě zásahu do práv a svobod.

Neústavnost § 9 a § 9a odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody v novelizovaném znění (zákon č. 294/1993 Sb.) nemůže podle názoru Ústavního soudu zhojit ani obsah ustanovení § 9a odst. 2 citovaného zákona, a to v relaci k čl. 40 odst. 1 Listiny.

Podle naposledy citovaného zákonného ustanovení – § 9a odst. 2 – proti rozhodnutí o přearazování do věznice s přísnějším režimem může odsouzený do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení podat odvolání k okresnímu soudu, v jehož obvodu je věznice, jejíž ředitel o přearazování rozhodl. Odvolání nemá odkladný účinek. Na řízení před soudem se vztahuje zvláštní předpis. Tímto předpisem je občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb., v novelizovaném znění, konkrétně jeho ustanovení § 250l až 250s, upravující rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů).

Jak již uvedeno, rozhodování o trestu soudem už jako soudem prvostupňovým zahrnuje rozhodnutí o jeho druhu, výměře a způsobu výkonu, byl-li uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.

Naproti tomu rozhodnutí ve smyslu § 9a odst. 2 novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody a § 250l až 250s o. s. ř. je rozhodnutím pouze opravné instance, proti němuž nejsou přípustné další opravné prostředky (§ 250s odst. 1 o. s. ř.). Jinak řečeno, soud se k rozhodování o způsobu výkonu trestu odnětí svobody podle § 9a odst. 2 novelizovaného zákona o výkonu trestu odnětí svobody a podle občanského soudního řádu dostává nejdříve a výlučně jen jako soud druhého stupně. Tím je podstatně ztížena možnost obrany odsouzeného proti rozhodnutí o přearazení, a to na rozdíl od dřívější úpravy dané v § 324 odst. 3 tr. ř., podle níž proti rozhodnutí o změně způsobu výkonu trestu, tzn. i o přearazení, byla přípustná stížnost, jež měla odkladný účinek. O této povaze a dopadech odnětí svobody nyní zrušované právní úpravy v § 9a odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění novely č. 294/1993 Sb., posuzované z výše uvedeného hlediska, svědčí do jisté míry i konkrétní údaje o počtech přearazení odsouzených do věznic s přísnějším režimem. Ze zprávy Ministerstva spravedlnosti, zahrnující období od 1. ledna 1994 do 31. října 1994, plyne, že o přearazení odsouzených do věznice s přísnějším režimem bylo rozhodnuto celkem ve 162 případech. Proti těmto rozhodnutím podali odsouzení opravný prostředek k okresnímu soudu podle § 250l až 250s o. s. ř. celkem v deseti případech. Ve čtyřech z nich bylo rozhodnuto o jejich zamítnutí, v jednom případě bylo řízení zastaveno, v jednom odročeno a ve zbývajících čtyřech případech nebylo k datu podání zprávy (17. listopadu 1994) dosud rozhodnuto.

Souhrnně vyjádřeno, je-li ústavním přearazování odsouzených pouze na základě rozhodnutí soudu již jako soudu prvního stupně, nemůže být nedostatek takového rozhodování nahrazen soudním rozhodnutím, které je pouhým přezkumem prvostupňového rozhodnutí správního orgánu, a to v rámci rozhodování o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím.

Svěřením rozhodování o přearazení odsouzeného z jednoho typu věznice do druhého řediteli této věznice byla otázka rozhodování o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, resp. jeho změně odejmuta soudu a svěřena administrativnímu orgánu. Tím zároveň došlo k tomu, že odsouzený byl v dané otázce, dosud rozhodované soudem, tomuto soudu, resp. svému zákonnému soudci odňat. Ustanovení § 9 a 9a novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody jsou tak v rozporu s čl. 38 odst. 1 Listiny.

Nakolik lze státní moc ve formě moci trestní, tj. výkon trestu odnětí svobody, včetně změn způsobu tohoto výkonu, uplatňovat jen v mezích a způsoby, které stanoví zákon, natolik musí však jít jen o zákon, který není protiústavní. Novela zákona o výkonu trestu odnětí svobody č. 294/1993 Sb. ovšem takové rozpory vykazuje, jak dovozeno shora, v důsledku čehož jsou její ustanovení § 9 a 9a rozporná i s ustanovením čl. 2 odst. 3 Ústavy.

Tím, že napadená ustanovení novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody znamenají ve svém důsledku odnětí odsouzeného v otázce přearazování v průběhu výkonu trestu jeho zákonnému soudci (viz rozpor s čl. 38 odst. 1 Listiny), dochází tak k tomu, že základní právo a svoboda odsouzeného, tj. osobní svoboda (čl. 8 odst. 1 Listiny) se odnímá z ochrany soudní moci, což porušuje čl. 4 Ústavy. Z uvedeného plyne neústavnost napadených § 9 a 9a novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody č. 294/1993 Sb.

Neústavnost citovaných ustanovení zmíněné novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody, pokud je spatřována navrhovateli v jejich rozporu s čl. 90 Ústavy, je odůvodnitelná stejným způsobem, jako v případě kolize napadených ustanovení s čl. 40 odst. 1 Listiny. Podle obou ustanovení totiž jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy. Nikoliv tedy správní orgán, byť by šlo v dané věci jen o otázku rozhodování o trestu.

Vzhledem k tomu, že byl z uvedených důvodů ve smyslu § 70 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, shledán rozpor mezi ustanoveními § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., na straně jedné a citovanými články Listiny, jakož i Ústavy na straně druhé, rozhodl Ústavní soud o zrušení těchto zákonných ustanovení, a to dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

b) Přestože navrhovatel upozornil pouze na rozpor citovaných ustanovení novely zákona o výkonu trestu odnětí svobody č. 294/1993 Sb., jakož i novely trestního řádu č. 292/1993 Sb., s vnitrostátními ústavněprávními předpisy, Ústavní soud, jsa vázán toliko petitem návrhu, nikoliv jeho odůvodněním, se z úřední povinnosti, ve smyslu ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, zabýval také otázkou souladu napadených právních předpisů s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jež byly ratifikovány a vyhlášeny, pokud je jimi Česká republika vázána (čl. 10 Ústavy). V tomto směru však žádné rozpory nezjistil.

Mimo rámec tohoto zkoumání zůstávají Minimální standardní pravidla pro zacházení s uvězněnými osobami, schválená Hospodářskou a sociální radou OSN rezolucemi č. 663 C (XXIV) a č. 2076 (LXII), jakož

i Evropská vězeňská pravidla mající povahu doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R (87) 3 členským státům. Žádný z těchto dokumentů nemá totiž charakter mezinárodní smlouvy ve smyslu čl. 10 Ústavy.

VI.

Jelikož k zákonu č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb., byl vydán prováděcí předpis, a sice vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 110/1994 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, bylo třeba v nálezu, podle § 70 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, též vyslovit ztrátu platnosti jejích ustanovení, a to § 11 písm. a) a § 13 a 14, neboť ta svým obsahem navazují na zrušená ustanovení § 9 a 9a zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 294/1993 Sb.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

9

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 17. ledna 1995 o návrhu přednostky Okresního úřadu v Českých Budějovicích na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Vrábče o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu, přijaté dne 22. dubna 1994, která nabyla účinnosti dnem 9. května 1994,

takto:

Obecně závazná vyhláška obce Vrábče o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu, přijatá Obecním zastupitelstvem ve Vrábči dne 22. dubna 1994, se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

10**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 19. prosince 1994,

**kterým se vyhláší závazná část územního plánu
velkého územního celku Ralsko**

Vláda podle § 29 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zá-
kon), ve znění zákona č. 262/1992 Sb., nařizuje:

§ 1

Závazná část územního plánu velkého územního
celku Ralsko, vymezeného v příloze č. 1 tohoto na-
řízení, je uvedena v příloze č. 2 tohoto nařízení.

§ 2

Územní plán velkého územního celku Ralsko,
schválený usnesením vlády č. 722 ze dne 19. prosince
1994, je uložen na okresních úřadech v České Lípě,
Liberci a Mladé Boleslavi, na Obecním úřadu v Ral-
sku se sídlem v Kuřivodech a na Ministerstvu hospo-
dářství.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

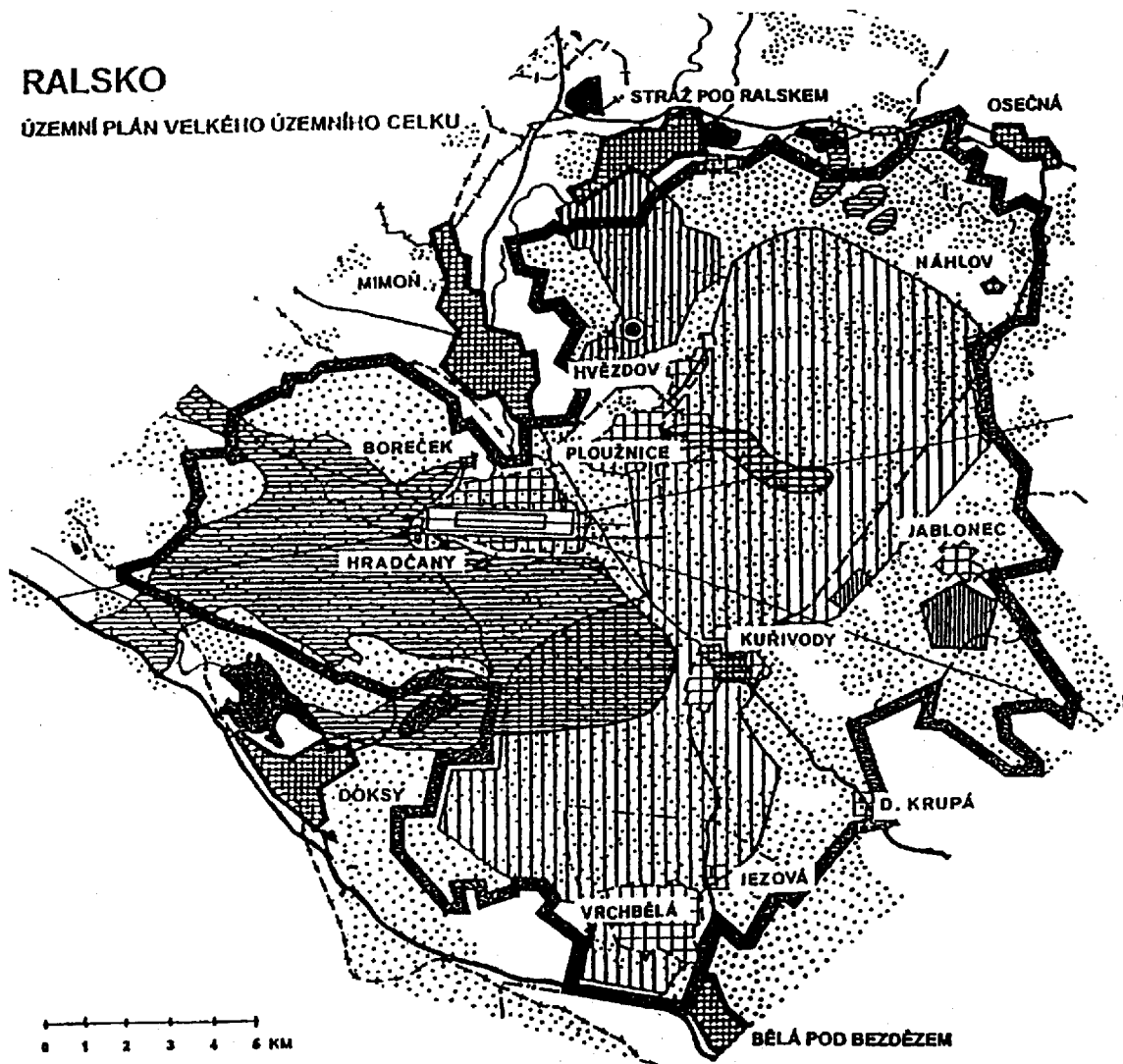
Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr hospodářství:

Doc. Ing. **Dyba** CSc. v. r.

RALSKO

ÚZEMNÍ PLÁN VELKÉHO ÚZEMNÍHO CELKU

LEGENDA

- UPRAVENÉ HRANICE OKRESŮ
- HRANICE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
- LESY
- VODNÍ PLOCHY A TOKY
- SÍDLA MĚSTSKÉHO CHARAKTERU
- OSTATNÍ SÍDLA V BÝVALÉM VVP
- ROZVOJOVÉ PLOCHY SÍDEL
- LETIŠTĚ
- SILNICE I. TŘÍDY
- SILNICE II. TŘÍDY
- KORIDOR SILNICE IVTŽ
- ŽELEZNICE A VLEČKY
- ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ PŘÍRODY
- ZÁJMOVÉ ÚZEMÍ TĚŽBY URANU
- CHRÁNĚNÁ LOŽISKOVÁ ÚZEMÍ
- REGENERACE ÚZEMÍ EKOLOGICKÉ ZÁTĚŽE
- SKLÁDKY A ÚLOŽIŠTĚ
- DLOUHODOBĚ NEPŘÍSTUPNÉ PLOCHY

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 10/1995 Sb.

**Závazná část územního plánu
velkého územního celku Ralsko**

1. Při využívání území územně chránit
 - a) koridor silnice II/272 Kuřivody – Osečná,
 - Náhlov s vazbou na Osečnou
 - Dolní Krupá (místní část) s vazbou na Dolní Krupou,
 - b) plochy pro rozvoj sídel
 - Kuřivody
 - Jablonec
 - Vrchbělá a Jezová s vazbou na Bělou pod Bezdězem
 - Hradčany, Boreček, Ploužnice a Hvězdov s vazbou na Mimoň
 - c) lokalitu letiště Hradčany pro jeho využití jako veřejného letiště regionálního významu,
 - d) plochy vymezené pro regionální systém ekologické stability.
2. Stavby spojené s realizací zásady uvedené v bodě 1 písm. a) jsou veřejně prospěšné.

11**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 19. prosince 1994,

**kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu
velkého územního celku Mladá**

Vláda podle § 29 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb.,
o územním plánování a stavebním řádu (stavební zá-
kon), ve znění zákona č. 262/1992 Sb., nařizuje:

§ 1

Závazná část územního plánu velkého územního
celku Mladá, vymezeného v příloze č. 1 tohoto naří-
zení, je uvedena v příloze č. 2 tohoto nařízení.

§ 2

Územní plán velkého územního celku Mladá,
schválený usnesením vlády č. 723/1994, je uložen na
okresních úřadech v Nymburce a Mladé Boleslavi a na
Ministerstvu hospodářství.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

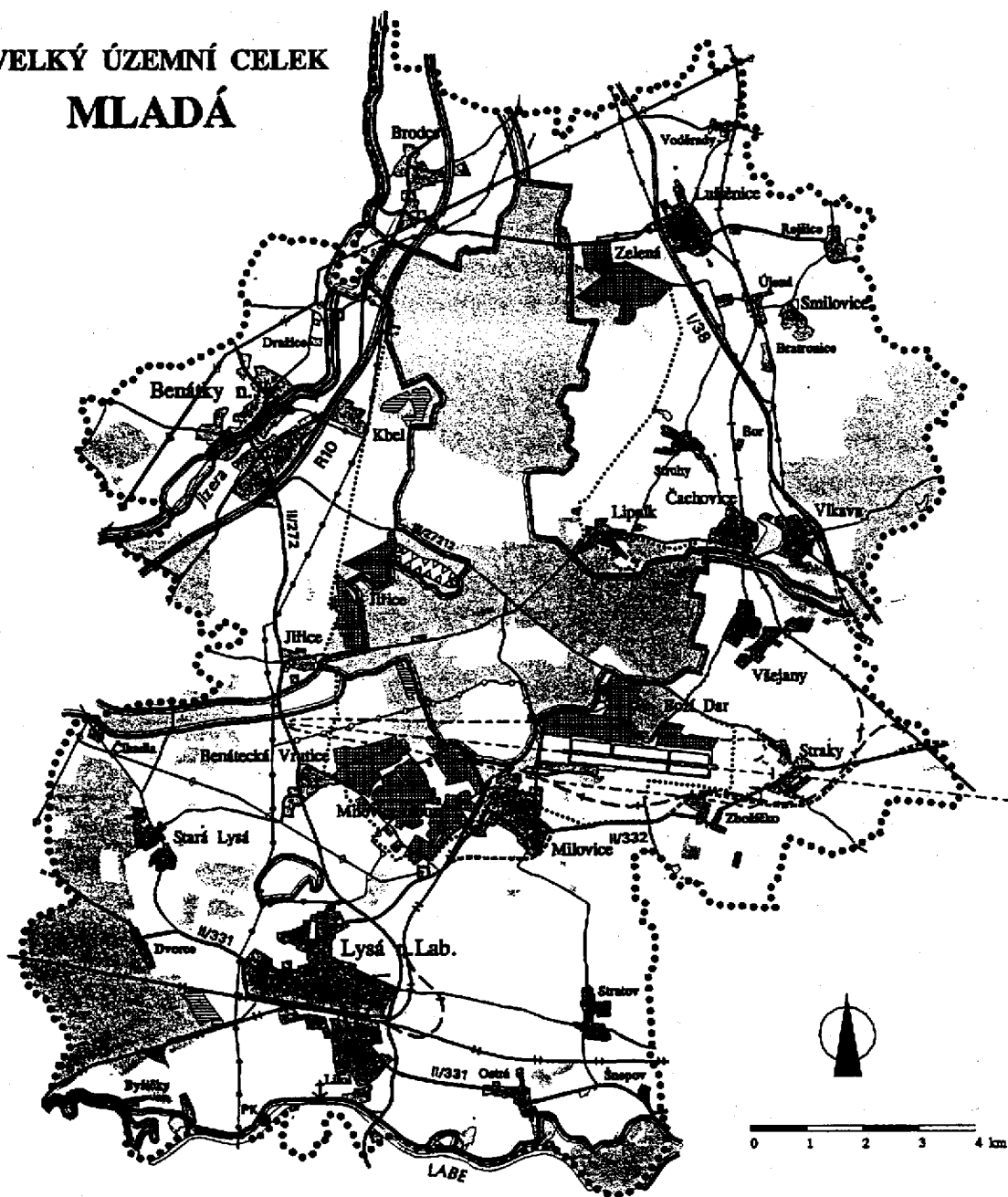
Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr hospodářství:

Doc. Ing. **Dyba** CSc. v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 11/1995 Sb.

VELKÝ ÚZEMNÍ CELEK MLADÁ

- hranice řešeného území
- hranice bývalého VVP
- lesní plochy
- vodní plochy
- plochy sídel
- zastavěné území v býv. VVP
- významné sportovní areály

- nadregionální a regionální biocentra
- nadregionální a regionální biokoridory
- rychlostní silnice
- silnice I. třídy
- silnice II. třídy
- silnice III. třídy
- železniční trať

- přístav, plavební komora
- vzletové a přistávací dráha
- linie L_{Amax} 85 dB
- VTL plynovod s regul. stanicí
- rozvod VVN s rozvodnou
- skládka odpadu

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 11/1995 Sb.

**Závazná část územního plánu
velkého územního celku Mladá**

1. Při využívání území územně chránit

- a) trasu západního obchvatu sídel Luštěnice, Újezd a Bratronice a východního obchvatu Vlkavy na silnici I/38,
- b) trasu východního obchvatu Lysé nad Labem a místní úpravy v Benátecké Vrutici a severně Jiřic na silnici II/272,
- c) území pro napojení silnice Benátky nad Jizerou – Straky do mimoúrovňové křižovatky na silnici R 10,
- d) trasu pro výstavbu železnice v úseku Lysá nad Labem – Milovice,

- e) území pro výstavbu plavební komory v Lysé nad Labem,
- f) trasy pro vysokotlaké plynovodní přípojky Lysá nad Labem (sever) – Milovice-tábor a Benátecká Vrutice (sever) – Milovice (sever) – Boží Dar,
- g) plochy pro vymezené územní systémy ekologické stability.

2. Při využívání letiště Boží Dar dodržet hygienické limity maximálních hladin hluku v obytných územích obcí Straky, Zbožíčko a Milovice.

3. Stavby spojené s realizací opatření uvedených v bodě 1 písm. a) až f) jsou veřejně prospěšné.

12

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 4. ledna 1995

o zajištění bezpečnosti práce a provozu u skladovacích zařízení sypkých hmot

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 133 odst. 8 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.:

**Projektování, konstrukce a výroba
skladovacích zařízení**

§ 3

(1) Projekt a konstrukce skladovacího zařízení musí řešit všechna známá rizika ohrožující život a zdraví fyzických osob, jakož i bezpečnost technického zařízení a musí stanovit opatření k zabránění mimořádných situací, zejména aby se při skladování sypkých hmot nevytvářely klenby, trychtýře, převisy nebo aby nedocházelo k ulpívání skladované sypké hmoty na stěnách.

(2) Části zařízení se navrhují tak, aby byly schopné odolat nejvyššímu dovolenému tlaku nebo podtlaku.

(3) Skladovací zařízení je nutno chránit před nebezpečnými účinky statické elektřiny a zabezpečit proti nežádoucímu působení napájecí energie.

(4) Konstrukcí je nutno zajistit bezpečný vstup do vnitřního prostoru skladovacího zařízení.

§ 4

(1) Příslušenství skladovacího zařízení a jeho části se umísťují tak, aby

a) ovladače byly bezpečně přístupné a jejich účel a funkce trvale a zřetelně označeny symboly nebo nápisy v českém jazyce,

b) hlavní vypínač elektrické energie a přívody dalších energií pro skladovací zařízení byly zajistitelné ve vypnuté poloze,

c) otvory pro vstup do skladovacího zařízení neměly žádný z rozměrů menší než 700 mm,

d) do prostoru vstupních otvorů nezasahovaly žádné výstupky ani jiné konstrukční části,

e) vstupní otvory umístěné pod nejvyšší úrovní skladovaných hmot se otevíraly dovnitř.

(2) V případech, kdy při skladování sypkých hmot nelze vyloučit nahromadění plynu, prachu nebo jejich směsí ve výbušných koncentracích, je třeba, aby byla

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška se vztahuje na právnické a fyzické osoby zabývající se projekcí, konstrukcí, výrobou, montáží, provozem, obsluhou, údržbou, rekonstrukcí a opravami skladovacích zařízení sypkých hmot.

(2) Vyhláška se nevztahuje na činnost, pracoviště a technická zařízení podléhající podle zvláštních předpisů¹⁾ doзору orgánů státní báňské správy.

§ 2

Výklad pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) skladovacím zařízením sypkých hmot (dále jen „skladovací zařízení“) stabilní zařízení nebo prostorová konstrukce umožňující skladování sypké hmoty, jehož objem přesahuje 3 m³ a ve kterém lze skladovat sypké hmoty o výšce přesahující 1500 mm,
- b) skladováním sypkých hmot plnění, uložení a vyzrádňování skladovacího zařízení,
- c) sypkou hmotou materiál složený z jednotlivých částic se soudržností vzniklou třením, jehož sypný úhel vyjádřený ve stupních, který svírá vodorovná rovina a povrchová přímka sypného kužele, nepřesáhne 60 stupňů,
- d) stálým dozorem nepřetržité sledování pracovní činnosti zaměstnanců a stavu pracoviště, při němž zaměstnanec určený provozovatelem se nesmí od zaměstnanců vzdálit a nesmí se zaměstnávat ničím jiným než dozorem,
- e) nebezpečným prostorem místa, kde hrozí pád do volného prostoru, a místa ohrožená zasypáním, výbuchem, vysokými teplotami, působením chemických látek, statickou elektřinou, elektrickým proudem apod.

¹⁾ § 39 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 542/1991 Sb. § 1 odst. 1 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 73/1994 Sb., o zajištění bezpečnosti práce a provozu u skladovacích zařízení sypkých hmot.

provedena všechna potřebná opatření pro zabránění výbuchu a omezení jeho případných následků, zejména

- a) zabráněním vytvoření výbušné směsi plynů nebo prachu,
- b) zabráněním vzniku zdrojů zažehnutí,
- c) použitím systémů odolných proti tlaku při výbuchu,
- d) přijetím opatření pro potlačení výbuchu.

Obecné požadavky na skladovací zařízení

§ 5

Dokumentace od výrobce (dodavatele) skladovacího zařízení zahrnuje v českém jazyce údaje o

- a) technických parametrech a popis skladovacího zařízení,
- b) druhu a vlastnostech sypkých hmot, k jejichž skladování je zařízení určeno,
- c) pokynech pro montáž, obsluhu a údržbu, včetně termínů i rozsahu prohlídek a plánu údržby a oprav,
- d) zakázaných činnostech,
- e) opatřeních nezbytných pro vstup do skladovacího zařízení.

§ 6

(1) Skladovací zařízení musí být na viditelném místě trvale označeno údaji o

- a) výrobci, popřípadě dodavatel, i
- b) roku výroby, výrobním čísle, typu,
- c) druhu skladované sypké hmoty,
- d) upozornění na vnitřní prostředí z hlediska nebezpečí výbuchu, požáru, zdravotního nebezpečí, případně jiného nebezpečí,
- e) nejvyšších přípustných provozních hodnotách.

(2) Skladovací zařízení, které je součástí technologického zařízení, může mít označení uvedené v odstavci 1 umístěné společně s ostatními údaji o tomto technologickém zařízení.

(3) Skladovací zařízení, jejichž průjezdný profil je omezen, se označují dopravními značkami s omezením rozměrů projíždějících vozidel.

§ 7

Pro bezpečný provoz skladovacího zařízení je nezbytné, aby

- a) podlahy pracovních prostorů pro obsluhu a údržbu byly rovné, nepoškozené, bez překá-

žek, nebyly kluzké a venkovní plošiny, lávky a schodiště byly zhotoveny tak, aby se na nich nehromadil prach, bláto, voda a jiné látky,

- b) pro obslužné a kontrolní stanoviště umístěné více jak 500 mm nad úroveň podlahy byly zřízeny plošiny nebo lávky široké nejméně 500 mm,
- c) k plošinám a lávkám vedly pevně zabudované bezpečné přístupy o šířce nejméně 500 mm,
- d) skladovací zařízení, u kterého nejsou všechna funkční a manipulační místa přímo viditelná z ovládacího místa, bylo vybaveno vhodnou signalizací k upozornění fyzických osob na uvedení zařízení do chodu,
- e) v případě překročení koncentrace škodlivin, než je rozmezí přípustných hodnot stanovených platnými předpisy,²⁾ bylo skladovací zařízení vybaveno zařízením pro odlučování škodlivin,
- f) pojistné tlakové zařízení zabránilo překročení bezpečného pracovního tlaku v systému, provádě-li se plnění foukáním,
- g) bezpečnostní zařízení zabránilo vzniku podtlaku převyšujícího přípustnou hodnotu, je-li prováděno plnění sáním,
- h) automatické zařízení zastavilo plnění, je-li skladovací zařízení plněné automaticky zcela zaplněno.

§ 8

Ochranná zařízení

(1) K ochraně fyzických osob i skladovacího zařízení je nezbytné instalovat zařízení, které by

- a) zabraňovalo přístupu ke zdrojům nebezpečí, nebezpečnému dotyku nebo zachycení fyzických osob a částí jejich oděvu,
- b) zabraňovalo pádu fyzických osob,
- c) chránilo fyzické osoby a zařízení před padajícími, odlétajícími nebo rozprašovanými sypkými hmotami,
- d) zabraňovalo nežádoucímu vniknutí cizích předmětů do mechanismů nebo zařízení,
- e) tlumilo hluchnost, snižovalo prašnost a rozptylování sypkých hmot.

(2) Instalovaná ochranná zařízení musí být zabezpečena proti samovolnému uvolnění; odnímatelné části musí být uzamknuty klíčem nebo jiným nástrojem.

(3) Velikost a tvary otvorů ochranných zařízení se určují s přihlédnutím ke vzdálenosti zdroje nebezpečí od krytu, struktury a velikosti skladovaných sypkých hmot a možnosti propadnutí osob nebo předmětů.

²⁾ Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR – Hlavního hygienika ČSR ze dne 11. 5. 1978 č.j. HEM-340.2 – 30. 9. 78 o hygienických požadavcích na pracovní prostředí, registrovaná v částce 21/1978 Sb.

Mezera mezi tyčemi nebo rozměry ok tuhé drátěné sítě nesmí být větší než 200 mm.

§ 9

Vstupy a otvory do skladovacího zařízení

Je nezbytné, aby

- a) vstupy a otvory do uzavřených skladovacích zařízení byly zabezpečeny proti nežádoucímu vstupu a pádu fyzických osob,
- b) mříže, rošty apod., po kterých je potřeba z provozních důvodů přecházet, neměly otvory, jejichž rozměr by umožňoval propadnutí chodidla,
- c) vypouštěcí otvory odpovídaly vlastnostem skladované sypké hmoty a jejich uzávěry byly v takovém provedení, aby nemohlo dojít k jejich náhodnému otevření a zajišťovaly spolehlivou těsnost pro uvažovanou hmotu a pro nejvyšší přípustný tlak nebo podtlak,
- d) u otevřených skladovacích zařízení, kde je možnost stálého přístupu k hornímu otvoru, byla ochrana zabráňující pádu do vnitřku zařízení, přičemž zábrana tvořená pevným dvojtyčovým zábradlím měla vrchní madlo upevněno ve výšce 1,1 m.

§ 10

Provozní dokumentace

Provozovatel v provozní dokumentaci uvede

- a) zaměstnance oprávněné k provozu, obsluze a údržbě zařízení,
- b) termíny, rozsah a způsob provádění údržby,
- c) opatření pro vstup do skladovacího zařízení, zejména pracovní postup, způsob signalizace nebo dorozumívání, zajištění proti nežádoucímu spuštění, zabezpečení zaměstnanců a jejich zajištění při vstupu minimálně dvěma dalšími zaměstnanci s napnutým zajišťovacím lanem a se stálým dozorem apod.,
- d) opatření k zajištění bezpečnosti práce ve škodlivém prostředí při zjištění výskytu nebezpečných látek,
- e) způsob zajištění vstupních otvorů do uzavřených skladovacích zařízení,
- f) postup obsluhy, dojde-li k přerušení vyprazdňování,
- g) termíny a rozsah kontrol vlastností uložených sypkých hmot z hlediska možného samovznícení, výbuchu apod.,
- h) zakázané úkony a činnosti, zejména vstup vypouštěcím otvorem, pokud není skladovací zařízení prázdné, vstupování na skladovaný materiál, ovládání uzávěru skladovacího zařízení z ložné plochy dopravního prostředku a zdržování se na ložné ploše po celou dobu jeho plnění nebo vyprazdňo-

vání, čištění, opravování, seřizování skladovacího zařízení za chodu, není-li to výslovně povoleno, manipulace nepovolanou osobou apod.,

- i) požadavky na ochranu proti výbojům statické elektřiny.

§ 11

Provoz skladovacích zařízení

K zajištění bezpečného provozu skladovacího zařízení je nezbytné

- a) provozovat skladovací zařízení v souladu s provozní dokumentací,
- b) zabezpečit stálým osvětlením místa s trvalou obsluhou a místa, kde se zdržují fyzické osoby ve skladovacích zařízeních včetně jejich příslušenství a okolí (za příslušenství se nepovažuje např. zavážecí dopravník),
- c) určit druh, význam a použití výstražných znamení a seznámit s nimi příslušné zaměstnance,
- d) označit zdroje nebezpečí bezpečnostními barvami, značkami a tabulkami,
- e) vést doklady o prováděné údržbě,
- f) zabránit nahrnování skladované sypké hmoty v okolí plnicích otvorů skladovacích zařízení umístěných pod úroveň terénu nebo podlahy nad výšku 1500 mm od úrovně okolního terénu nebo podlahy,
- g) v případě mimořádné události provést taková opatření, aby dle charakteru prováděné práce byly zaměstnancům k dispozici osobní ochranné pracovní prostředky a pracovní pomůcky podle podmínek provozu a charakteru sypkých hmot,
- h) osobní ochranné pracovní prostředky a pomůcky, jako jsou bezpečnostní pásy a postroje, přídavná a zabezpečovací lana apod., ukládat předepsaným způsobem, po každém použití uvést do použitelného stavu a pravidelnými zkouškami a prohlídkami ověřovat jejich spolehlivost a funkčnost ve stanovených termínech,
- i) zajistit prohlídky skladovacích zařízení a jejich příslušenství ve stanovených termínech včetně kontrol bezpečnostních zařízení ovládajících tlak nebo podtlak,
- j) při zjištění závady ohrožující bezpečnost práce a provozu zajistit vyřazení skladovacího zařízení ihned z provozu až do odstranění závady.

§ 12

Přechodná ustanovení

(1) Požadavky na projektování, konstrukci a výrobu podle této vyhlášky se vztahují na ta skladovací zařízení, s jejichž projektováním, konstrukcí a výrobou bylo započato po dni nabytí její účinnosti.

(2) Skladovací zařízení uvedená do provozu před

nabytím účinnosti této vyhlášky se mohou provozovat za předpokladu, že vyhovují požadavkům právních předpisů platných v době uvádění do provozu. Při rekonstrukci nebo generální opravě musí být tato zařízení uvedena do souladu s touto vyhláškou.

§ 13

Výjimky

(1) Od ustanovení této vyhlášky je možné se odchýlit na nezbytně nutnou dobu v případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení při záchraně fyzických osob nebo likvidaci provozní nehody (havárie),³⁾ pokud budou provedena nejnutnější bezpečnostní opatření.

(2) Ministerstvo práce a sociálních věcí může

v odůvodněných případech povolit výjimky z ustanovení § 10 písm. h) a § 11 písm. f), a to na základě žádosti podané spolu s návrhem náhradních opatření.

§ 14

Závěrečná ustanovení

Zrušuje se vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 92/1985 Sb., o zajištění bezpečnosti práce u stabilních zásobníků na sypané materiály.

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

13

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 30. prosince 1994,

jíž se stanoví funkce, které ve správní službě Vězeňské služby České republiky mohou zastávat výlučně zaměstnanci v pracovním poměru, a funkce, ve kterých mohou být výjimečně zařazeni i nadále příslušníci ve služebním poměru

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 27 odst. 1 zákona České národní rady č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky:

§ 1

Funkce, které ve správní službě Vězeňské služby České republiky mohou zastávat výlučně zaměstnanci v pracovním poměru, jsou stanoveny v příloze č. 1 této vyhlášky.

§ 2

Funkce ve správní službě Vězeňské služby České republiky, ve kterých mohou být zařazeni i nadále příslušníci ve služebním poměru, jsou stanoveny v příloze č. 2 této vyhlášky.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Novák v. r.

³⁾ Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení, ve znění vyhlášky č. 274/1990 Sb.

**Seznam funkcí, které ve správní službě Vězeňské služby České republiky mohou zastávat
výlučně zaměstnanci v pracovním poměru**

Rada Vězeňské služby	Lékař hygienik
Právník	Farmaceut
Sekretářka	Zdravotní sestra
Technik požární ochrany	Dietní sestra
Bezpečnostní technik	Zdravotní laborant
Archivář	Radiologický laborant
Personalista	Zubní technik
Správní rada	Rehabilitační pracovník
Správní referent	Ošetřovatelka
Odborný správní referent	Sanitář
Provozní pracovník	Ekonom
Programátor	Pokladní
Operátor VT	Technický pracovník
Speciální pedagog	Systémový specialista
Psycholog	Systémový inženýr
Sociolog	Analytik
Sociální pracovník	Programátor
Učitel	Redaktor
Mistr odborné výchovy	Programový pracovník
Lektor instruktor	Vědecký pracovník
Hospodářsko-správní referent	Knihovník
Lékař	Řidič

**Seznam funkcí, které ve správní službě Vězeňské služby České republiky mohou zastávat
i nadále příslušníci ve služebním poměru**

Oddíl A – Generální ředitelství Vězeňské služby

- Rada Vězeňské služby
- generální ředitel
 - I. náměstek generálního ředitele
 - náměstek generálního ředitele
 - ředitel odboru výkonu vazby a trestu
 - v oddělení metodiky a kontroly odboru výkonu vazby a trestu¹⁾
 - ředitel personálního odboru
 - v oddělení personální práce²⁾
 - ředitel technického odboru
 - pro intendantní službu v technickém odboru³⁾
 - pro dopravní inspektorát v technickém odboru
 - ředitel sekretariátu generálního ředitele
 - v oddělení kontroly sekretariátu generálního ředitele⁴⁾
- Hospodářsko-správní referent
- dopravní referent
 - řidič

Rada Vězeňské služby a inspektor Vězeňské služby v oddělení prevence a stížností sekretariátu GŘ

Oddíl B – věznice a vazební věznice

- Rada Vězeňské služby
- ředitel
 - zástupce ředitele
 - vedoucí oddělení výkonu vazby a jeho zástupce
 - vedoucí oddělení výkonu trestu a jeho zástupce
 - vedoucí oddělení výkonu vazby a trestu a jeho zástupce

Personalista – vedoucí oddělení

Správní rada – vedoucí oddělení

Správní referent pro příjem obviněných a odsouzených⁵⁾

Ekonom – vedoucí oddělení

- Hospodářsko-správní referent
- vedoucí oddělení
 - spojař
 - pro bojovou techniku
 - vedoucí dopravy (dopravní referent)
 - řidič⁶⁾

Dozorci 1. a 2. třídy

Dozorci strážní služby 1. a 2. třídy

Rada Vězeňské služby a inspektor Vězeňské služby v oddělení prevence a stížností

Oddíl C – účelová zařízení

- Rada Vězeňské služby
- ředitel Institutu vzdělávání
 - zástupce ředitele Institutu vzdělávání
 - vedoucí studijního úseku Institutu vzdělávání

¹⁾ V této funkci mohou být zařazeni ve služebním poměru nejvíce tři příslušníci.

²⁾ V této funkci mohou být zařazeni ve služebním poměru nejvíce dva příslušníci.

³⁾ V této funkci může být zařazen ve služebním poměru jen jeden příslušník.

⁴⁾ V této funkci mohou být zařazeni ve služebním poměru nejvíce dva příslušníci.

⁵⁾ V této funkci mohou být zařazeni ve služebním poměru nejvíce dva příslušníci.

⁶⁾ V této funkci mohou být zařazeni ve služebním poměru jen řidiči zabezpečující eskorty obviněných a odsouzených.

14

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 3. ledna 1995,

kterou se stanoví seznam a množství látek a výrobků používaných ve zdravotnictví při akutním ohrožení života, na které se nevztahují ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 211/1993 Sb., a doba ukončení jejich dovozu

Ministerstvo životního prostředí po projednání s Ministerstvem zdravotnictví stanoví podle § 9 zákona č. 211/1993 Sb., o zákazu výroby, dovozu a užívání látek poškozujících nebo ohrožujících ozónovou vrstvu Země a výrobků takové látky obsahujících:

§ 1

(1) Seznam a množství látek a výrobků používaných ve zdravotnictví při akutním ohrožení života, na které se podle § 9 zákona č. 211/1993 Sb., o zákazu

výroby, dovozu a užívání látek poškozujících nebo ohrožujících ozónovou vrstvu Země a výrobků takové látky obsahujících, nevztahují jeho ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 a 2, jsou uvedeny v příloze této vyhlášky.

(2) Dovoz látek a výrobků uvedených v příloze musí být ukončen do 31. prosince 1997.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Benda CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 14/1995 Sb.

Seznam a množství látek a výrobků používaných ve zdravotnictví při akutním ohrožení života, na něž se nevztahují ustanovení § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 211/1993 Sb.

a) Seznam látek a jejich povolené množství na kalendářní rok:

Název látky	Chemická značka	Obchodní označení	Množství látky (kg/kalend. rok)
dichlordifluormethan	CF ₂ Cl ₂	CFC-12	16 200
trichlortrifluorethan	C ₂ F ₃ Cl ₃	CFC-113	10
dichlortetrafluorethan	C ₂ F ₄ Cl ₂	CFC-114	16 600

b) Seznam výrobků obsahujících látky podle části a) a jejich povolené množství na kalendářní rok:

Poř. čís. látky	Léčivo*) _____ obsaženo ve výrobku (výrobcech)	Celkové množství obchodních balení výrobku (výrobků) na kalendářní rok
1	beclomethasoni dipropionas	100 000
	Aldecin aerosol Becloforte inhaler Beclomet 50 aerosol Beclomet 250 aerosol Beclomet nasal 50 aerosol Beconase nasal aerosol Becotide aerosol Gnadion spray	
2	budesonid	10 000
	Pulmicort aerosol Rhinocort aerosol	
3	dexamethasoni isonicotias	3 000
	Auxisolon aerosol	

4	dichlordifluormethan	100 000
	Cognoscin	
5	dinatrium cromoglycas	30 000
	DNCG Stada aerosol Cromo von CT aerosol Cromo von CT nasenspray	
6	fenoteroli hydrobromidum	200 000
	Berotec aerosol Ditec aerosol	
7	fliticasoni propionas	1 000
	Flixotide inhaler	
8	glycerol trinitras	100 000
	Maycor nitrospray aerosol	
9	hexoprenalini sulfas	3 000
	Ipradol aerosol	
10	ipratropium bromid	200 000
	Atrovent aerosol Berodual aerosol	
11	nedocromil natricum	10 000
	Tilade inhaler	
12	orciprenalini sulfas	3 000
	Alupent aerosol	
13	salbutamoli sulfas	200 000
	APO-Salvent inhaler Asmaven aerosol Asthalin inhaler Salbumol aerosol Salbutamol Polfa aerosol Ventolin inhaler	

14	salmeteroli hydroxynaphotoas	1 000
	Serevent inhaler	
15	terbutalini sulfas	3 000
	Bricanyl aerosol	
16	triamcinoloni acetamidum	480 000
	Triamcinolon spray Triamcinolon foam Triamcinolon comp spray	

^{*)} Název výrobku odpovídá obchodnímu názvu příslušného léčiva v lékové formě aerosol.

15

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 3. ledna 1995

o oprávnění k hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, jakož i k projektování objektů a zařízení, které jsou součástí těchto činností

Český báňský úřad stanoví podle § 5 odst. 2 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 542/1991 Sb. a zákona č. 169/1993 Sb.:

§ 1

(1) Oprávnění k hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, jakož i k projektování a navrhování objektů a zařízení, které jsou součástí hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem (dále jen „oprávnění“), lze vydat právnické nebo fyzické osobě, která prokáže, že je odborně způsobilá sama nebo prostřednictvím k tomu odborně způsobilých zaměstnanců (vedoucí pracovník, závodní dolu, závodní lomu nebo projektant) zabezpečovat činnosti v rozsahu požadovaného oprávnění.

(2) K vydání oprávnění je místně příslušný obvodní báňský úřad, v jehož obvodu působnosti¹⁾ má právnická nebo fyzická osoba sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště. Není-li takové místo na území České republiky, řídí se příslušnost podle místa zamýšlené činnosti, k níž je oprávnění třeba.

(3) Oprávnění může být vykonáváno na celém území České republiky.

§ 2

(1) Právnická nebo fyzická osoba v žádosti o vydání oprávnění uvede

- a) obchodní jméno,²⁾ popřípadě jméno a příjmení,
- b) sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště,³⁾

- c) identifikační číslo, popřípadě rodné číslo,
- d) požadovaný předmět činnosti,
- e) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo vedoucího pracovníka, popřípadě závodního dolu nebo závodního lomu nebo projektanta, včetně jeho osvědčení o způsobilosti k výkonu funkce.⁴⁾

(2) K žádosti se připojí doklady, popřípadě jejich ověřené kopie, kterými právnická nebo fyzická osoba prokáže skutečnosti uvedené v odstavci 1.

(3) Požadavky na kvalifikaci a odbornou způsobilost stanoví zvláštní předpis.⁵⁾

§ 3

(1) V oprávnění se uvede:

- a) obchodní jméno, popřípadě jméno a příjmení,
- b) sídlo, popřípadě místo podnikání nebo bydliště,
- c) identifikační číslo, popřípadě rodné číslo,
- d) předmět činnosti,
- e) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo vedoucího pracovníka, popřípadě závodního dolu nebo závodního lomu nebo projektanta, včetně jeho osvědčení o způsobilosti k výkonu funkce,⁴⁾
- f) datum vydání oprávnění.

(2) Obvodní báňský úřad zašle opis oprávnění příslušnému správci dané a orgánu státní statistiky.

§ 4

(1) Oprávnění pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby platnosti, pokud byla v oprávnění uvedena,

¹⁾ Vyhláška Českého báňského úřadu č. 56/1982 Sb., kterou se určují obvody působnosti obvodních báňských úřadů, ve znění vyhlášky č. 120/1993 Sb.

²⁾ § 9 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

³⁾ § 2 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb.

⁴⁾ § 4 odst. 7 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb., o požadavcích na kvalifikaci a odbornou způsobilost a o ověřování odborné způsobilosti pracovníků k hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem a o změně některých předpisů vydaných Českým báňským úřadem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem.

⁵⁾ Vyhláška Českého báňského úřadu č. 340/1992 Sb.

- b) zánikem právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby,
- c) zánikem platnosti osvědčení o způsobilosti k výkonu funkce nebo ukončením pracovněprávního nebo jiného obdobného poměru vedoucího pracovníka, popřípadě závodního dolu nebo závodního lomu nebo projektanta, neuzavře-li právnická, popřípadě fyzická osoba ke dni skončení tohoto poměru nový obdobný poměr s odborně způsobilou osobou.⁴⁾ Obvodní báňský úřad může povolit vykonávání hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem, jakož i projektování objektů a zařízení, které jsou součástí těchto činností, na přechodnou dobu bez této odpovědné fyzické osoby, pokud tím nemůže dojít k ohrožení životů a zdraví lidí nebo ke značným škodám na majetku.

(2) Právnická nebo fyzická osoba je povinna 1995.

oznámit obvodnímu báňskému úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o oprávnění, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn. Opis rozhodnutí o změnách zašle obvodní báňský úřad orgánům uvedeným v § 3 odst. 2.

§ 5

Právnické nebo fyzické osoby, kterým bylo vydáno oprávnění přede dnem účinnosti této vyhlášky a nesplňují její požadavky, mohou ve lhůtě jednoho roku od tohoto dne požádat o vydání nového oprávnění podle této vyhlášky, jinak oprávnění pozbývá platnosti.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března

Předseda:
Ing. Bartoš v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

v nálezu Ústavního soudu České republiky č. 231/1994 Sb., ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Přerov – Tržní řád ze dne 1. prosince 1993, ve znění změn a doplňků

V úvodní větě má místo „Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 9. listopadu 1994“ správně být „Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 8. listopadu 1994“.

Redakce

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefon (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 1, Iržské nám. 9, tel. (02) 245 105 14, l. 316 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamaci je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte ICO (právnická osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.